R 5740 **Faithfulness In Little Things**

கொஞ்சத்தில் உண்மையாயிருத்தல்

“கொஞ்சத்திலே உண்மையுள்ளவன் அநேகத்திலும் உண்மையுள்ளவனாயிருக்கிறான்.” லூக்கா 16:10

நமது தலைப்பு வசனத்தில் உலகளவில் அங்கீகரிக்கக் கூடிய ஒரு பெரிய கொள்கையை நாம் பெற்றிருக் கிறோம்.சிறிய காரியங்களில் நம்பத்தகுந்தவர்கள் பெரிய காரியங்களிலும் நம்பத் தகுந்தவர்களாயிருப்பார்கள் என்பதை வாழ்க்கை அனுபவங்கள் நமக்கு போதித்திருக்கிறது. சிறிய காரியங்களில் நம்மை எச்சரிக்கை செய்யும் ஒருவர் பெரிய காரியங்களிலும் எச்சரிக்கை செய்வார். அனுதின வாழ்க்கையில் சிறிய செயல்களிலும் கனிவாக இருக்கும் ஒருவர் பெரிய சந்தர்ப்பங்களிலும் கனிவாக இருப்பார்.

கர்த்தர் இந்த கொள்கையை பொதுவாக தமது சீஷர்களிடம் பிரயோகித்து வருகிறார். கிறிஸ்தவர்கள் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மிக முக்கியமான பாடங்களில் ஒன்றாக இது இருக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம். பணத்தில் பெரிய தொகைகளை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கையாளும் அநேகர், சிறிய தொகைகளை கையாள்வதில் மிகவும் அஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள். தனது கண்காணிப்பில் கொடுக்கப்பட்ட பெருந்தொகையை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கவனித்துக் கொள்ளும் ஒருவர், சிறிய தொகையை ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்கிறார். சிறிய காரியங்களில் பொறுப்பின்மையை வளர்க்கும் ஒருவர் பெரிய காரியங்களிலும் பொறுப்பில்லாமலே இருப்பார். வேறு வகையில் சொல்வோமேயானால், ஒவ்வொரு டாலரைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு நாணயத்தைப்பற்றியும் சிறிய கடனை அடைக்கவும் அக்கறையுள்ள ஒருவர் பெருந்தொகைகளிலும், பெரும் கடனிலும் மிகவும் அக்கறையுடன் இருப்பார்.

சிறிய காரியங்களில் பொறுப்பில்லாமலும் பெரிய காரியங்களில் பொறுப்போடும் இருப்பவர்கள் நாளடைவில் அல்லது பெரும் மன அழுத்தத்தின் கீழ் எல்லா காரியங்களில் நம்ப முடியாதவரும் உண்மையற்றவருமாகவும் இருப்பார்கள் என்பது வாழ்க்கையில் பொதுவான ஒரு நியதியாக காணப்படும். அவர்களது சுயநல சொந்த அக்கறையானது உண்மைத்தன்மைக்கு மாறாக இருக்கும். வேறுவார்த்தைகளில் கூறுவோமேயானால், வாழ்க்கையின் அற்பக்காரியங்கள் நமது குணலட்சணத்தை உயர்த்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் மனசாட்சியுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதை கற்றுக் கொள்பவர்கள், வாழ்க்கைப் பாடங்களை சரியானபடி அப்பியாசப்படுத்தி வருகிறார்கள். நமது தனிப்பட்ட சொந்த வாழ்க்கையில் நாம் காண்கிறோம். சிலர் பிறரது உரிமைகளில் முற்றிலும் அக்கறையின்றி இருப்பார்கள். உதாரணத்திற்கு, சிலர் பிறரது குடையை அவர்களது அனுமதியின்றி எடுத்துக்கொண்டு, “இது எனக்கு ஒரு மணி நேரத்திற்குத்தான் தேவை, நான் அதை திரும்பி கொண்டு வந்து விடுவேன்” என்று கூறுவார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒருவர் சிறிய காரியங்களில் சரியான மனசாட்சி இல்லாதவராக இருக்கிறார். ஒரு மணி நேரத்திற்கு குடையை எடுத்துச் செல்பவர், பெரிய காரியங்களில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கு போதுமான கொள்கை இல்லாதவர், மற்றவர்கள் பிறரது பொருளை கடனாக வாங்கி அதை சரியானபடி திருப்பிக் கொடுக்க மறந்து விடுவார்கள் அல்லது அக்கறையின்றி இருப்பார்கள். இப்படியாக அதன் சொந்தக்காரரை பெரிய அசௌகரியத்திலும் எரிச்சலிலும் வைப்பார்கள். மொத்தத்தில் கடன் வாங்குதல் ஒரு வருந்ததக்க விஷயம்.

நமது ஆண்டவரின் ஆயிர வருட ஆளுகையில் பூமிக்குரிய காரியங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு, தம்முடன் இருக்கக்கூடிய உதவி ஆசாரியர்களையும், உதவி நியாயாதிபதிகளையும், உதவி ராஜாக்களையும் அவர் தெரிந்துகொண்டு வருவதாக வேதாகமம் நமக்கு கூறுகிறது. இந்த வேலைக்கு தெரிந்தெடுக்கப்படுவர்கள் விசேஷித்த தகுதியும், விசேஷித்த குணலட்சணமும் உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். முழுவதும் தங்களை அவருக்கு விட்டுக்கொடுப்பவர்கள் இந்த முக்கிய இடத்திற்கு தயார்படுத்தப்படுவார்கள். தங்களை விட்டுக் கொடுக்காதவர்கள் தயார்ப்படுத்தப்படமாட்டார்கள். ஆகையால் நமது கர்த்தர் நமது உண்மையான மனோநிலை என்ன என்பதை குறிப்பதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாக கருதப்பட்டு தற்கால சந்தர்ப்பம் வெகுமதியளிக்கப்படவேண்டும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளும்படி நமக்கு கொடுக்கிறார். அவர் நமது மகாபெரிய போதகராகவும் நமது அனைத்து காரியங்களிலும் அவரது சித்தத்துக்கு இசைவாக வழி காட்டும்படியும் நாம் முழு அர்ப்பணிப்பை செய்யவில்லை என்றால் நாம் அவரது சீஷர்களாயிருக்க முடியாது என்கிற ஒரு நிபந்தனையாக இதை செய்கிறார்.

வாழ்க்கையில் எவ்வளவு சிறிய காரியமாயிருந்தாலும் நமக்கு தேவைகள் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நமது ஆண்டவர் நமக்கு கூறுகிறார்; குருவிகளுக்கும் காட்டுபுஷ்பங்களுக்கும் அவர் போஷிப்பது போல அவரது பிள்ளைகளுக்கும் நிச்சயம் போஷிப்பார் என்று கூறுகிறார். நமது கர்த்தர் நமக்கு சொல்லுகிறதாவது: “குருவிகளைப் பார்க்கிலும் நீங்கள் விசேஷித்தவர்கள் அல்லவா? அவரது தெளிவான குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளுக்கு தக்கவாறு இயங்கி கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்கிற நிபந்தனையில்தான், நாம் பாவத்தின் அடிமைகளா யிருந்தாலும், நாம் பிதாவின் கிருபைக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கும் திரும்பும்படி அவர் ஏற்பாடு செய்தார். நாம் அவரது பிள்ளைகளாகும்படி இன்னும் நம்மேல் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுவார்?

அடக்கம் ஊழியத்துக்கு முக்கியமானது

வாழ்க்கையில் சிறிய காரியங்களுக்காக கூட நாம் கர்த்தருடைய சித்தத்தை கவனிக்கவேண்டும். நாம் பராமரிக்க வேண்டிய சரியான மனோபாவம் இதுதான்; நான் கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் செய்கிறேன்; இது சிறிய வேலையா அல்லது பெரிய வேலையா என்பது முக்கியமல்ல. “ஆகையால் நீங்கள் புசித்தாலும் குடித்தாலும், எதைச் செய்தாலும் எல்லாவற்றையும் தேவனுடைய மகிமைக்கென்று செய்யுங்கள்.” (1 கொரிந்தியர் 10:31) அன்பினால்

செய்யப்படுமானால், தாழ்ந்த வகையான ஊழியமாக இருந்தாலும் அது கர்த்தருக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கும். கர்த்தராகிய இயேசுவின் ஊழியத்தை நினைவு கூருவோம். யாக்கோபின் கிணற்றண்டையில் ஒரு ஏழை சமாரிய ஸ்திரீயிடம் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போது, "நான் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்க வந்தேன்; அவள் ஒரு சமாரிய ஸ்திரீயாக இருப்பதால் நான் அவளோடு பேசமாட்டேன்" என்று சொல்லவில்லை. சீஷர்கள் திரும்பி வந்தபோது, ஏன் ஆண்டவர் ஒரு கூட்டத்தில் பேசுவதற்கு பதிலாக இந்த ஸ்திரீயிடம் பேசவேண்டும் என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆனால் இயேசு, ஒரே ஒரு சமாரிய ஸ்திரீயாக இருந்தால் கூட அவர் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டார். சத்தியம் அவள் மூலமாக மற்றவர்களுக்கு செல்லும் என்று அறிந்திருந்தார்; தான் அறிந்து கொண்டதை அண்டை வீட்டாரிடம் கூறுவாள் என்பதையும் ஏற்றகாலம் வரும்போது சமாரியர்களும் கேட்டு சந்தர்ப்பத்தினால் பலனை அடைய தயாராவார்கள் என்பதையும் அறிந்திருந்தார்.

சத்தியத்தை கூற எங்கெல்லாம் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதோ, நாம் அதை பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் நாம் தொடர்பு கொண்டவர்களை தொந்திரவு செய்யக் கூடாது. சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் நமது பிதாவின் ஊழியத்தை செய்ய வேண்டும். சந்தர்ப்பத்தைப் பொருத்து சத்தியத்தைத் பேசலாம் அல்லது அன்பான வார்த்தை முதலானவைகளை நாம் கூறலாம்."கர்த்தராகிய தேவனுடைய ஆவியானவர் என்மேல் இருக்கிறார்; சிறுமைப்பட்டவர்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிக்க கர்த்தர் என்னை அபிஷேகம் பண்ணினார்." அன்பும் தயவும் பொருந்தியவர்களை, பிறருக்கு உதவ விருப்பம் உள்ளவர்களை தேவன் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்.

நாம் எல்லா சமயங்களிலும் உற்சாகமான வார்த்தையைக் கூற சிறப்புரிமை பெற்றவர்களாய் இருக்கிறோம். துக்கமான அனுபவத்தைப் பெற்றிருப்பவர்களின் இருதயத்தில் ஒரு புழு எப்போதும் நெளிந்துக் கொண்டிருப்பதும் ஒரு நியதியே. தற்கொலை செய்து கொள்பவர்கள் கூட, தங்கள் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதற்கு முன்னதாக சில சமயங்களில் சிரிக்கவும், மற்றவர்களை சிரிக்க வைக்கவும் பண்ணுவார்கள் என்பதும் அறியப்பட்ட ஒன்றாயிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்களது அனைத்து துன்பங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் வெளிப்படுத்தக்கூடியவர்களாக இருப்பார்களானால், இவ்வுலகம் மிகக் கொடிய நிலையில் இருந்திருக்கும். தங்களது கஷ்டங்களையும், தங்களது சுய உணர்வுகளையும் மறைப்பதும் நன்மையே.

"எனக்குரியதாக நான் காண்கிறதில் திருப்தியடைகிறேன்,
ஏனெனில் என் தேவனே என்னை நடத்துகிறார்."

என்று பாடுகிற ஆவியை வளர்ப்பது நல்லது.

குணலட்சணத்திற்கான சிறிய சோதனைகள்

கைப்பிரதிகளின் மேலுறையில் விலாசத்தை ஒட்டுவதோ அல்லது இந்த நேரத்தில் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் என்ன வேலையாக இருந்தாலும் அதை ஒரு சலுகையாக நாம் கருத வேண்டும். "நான் போதகம் பண்ணுவதற்குத்தான் போவேன்" என்று யாராவது சொல்வாரானால், கர்த்தர் வழியை திறந்து சந்தர்ப்பத்தை கொடுப்பாரானால், அதுபோல செய்யுங்கள். ஒரு நாள் போதிக்க அநேக சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தால், ஒருவருக்கோ அல்லது பத்து பேருக்கோ அல்லது ஆயிரம் பேருக்கோ போதிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு போதிக்க எந்த சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கவில்லை என்றால், மேலுறையில் விலாசம் ஒட்டுகிற வேலையை செய்யலாம். இந்த வழியில் படிக்கக்கூடிய விஷயங்களை, மற்றவர்கள் கையில் கிடைக்கும்படி செய்வதில் ஒரு கருவியாக இருக்கலாம். தபால்காரர் கூட படிக்கக்கூடிய வீட்டிற்கு அதை எடுத்துச் செல்கிறார். அல்லது நமது வேலை சமையற்கூடத்திலோ அல்லது வீட்டின் வேறு எந்த பகுதியில் இருந்தாலும், அதை கர்த்தருடைய ஊழியமாக நினைத்து அவருக்கு அதை செய்ய வேண்டும். ஆனால் அவர் சகோதரர்களுக்கு ஏதாவது செய்யும் சந்தர்ப்பத்தை நமக்கு அன்பாக தருகிறார்.

நாம் என்ன செய்தாலும் அதை நாம் கர்த்தருக்கென்று செய்கிறோம். நாம் அவருக்காக, அவர் செய்வதுபோல நாம் செய்கிறோம். நாம் சந்தோஷத்தை உணரும்படியாக பொருட்களை நோக்கக்கூடிய ஒரு வழி இருக்கிறது. நாம் எப்போதாவது நம்மை கேட்கவேண்டிய நல்ல கேள்வி இருக்கிறது. நான் என்ன தேடுகிறேன்? இதைச் செய்வதின் நோக்கம் என்ன? யாருக்காக நான் செய்கிறேன்?

நாம் கர்த்தருக்காக வேலை செய்து அவரை சந்தோஷப்படுத்த முயற்சிப்பதாலும், சிறிய காரியங்களில் ஊழியம் செய்வதில் நன்றி கூறுவதின் ஆவியை வளர்ப்பதினாலும் பெரிய காரியங்களுக்கு நாம் பாத்திரவான்கள் என்பதை நிரூபிப்போம். வீட்டில் நமது சிக்கனத்திலும், நம்மை சுற்றிலும் இருக்கிற மற்றவர்களை கவனிப்பதிலும், கர்த்தருக்கு உண்மையான ஊழியத்தை செய்வதில் நமது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறோம். அதிகமாக உலக காரியங்களில் ஈடுபட்டு அதிகமான உலக வேலைகளை செய்பவர்கள் தாங்கள் முழுமையாக தகுதியுள்ளவர்கள் அல்ல என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். வீட்டைச் சுற்றி மற்றவர்களை தொந்திரவு செய்யும்படி விசில் அடிக்கிறவர்களும், அல்லது அதிகாலையில் எழுந்திருந்து, அதிக சத்தம் போட்டு மற்றவர்கள் ஓய்வெடுக்க முடியாதபடி செய்பவர்களும் அல்லது இரவு நேரத்தில் மிகவும் காலதாமதமாக வந்து சத்தத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு தமது அறைக்கு போகிறவர்களும் பொன்னான கற்பனையை கடைபிடிக்கவும் மற்றவர்களது உரிமைகளை மதிக்கவும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை மெய்ப்பிக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாக நமது நடத்தைகள் அனைத்திலும் முதலாவதாக இருக்க வேண்டியது நீதியின் கொள்கைகளை கடைபிடிக்க வேண்டியது ஆகும். மற்றவர்களது உரிமைகள் என்னென்ன என்பதையும், அந்த உரிமைகளில் நாம் அத்துமீறுகிறோமோ என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அப்படி செய்வதாக நாம் கண்டால், நாம் நீதியின் சட்டத்தை நாம் மீறுகிறோம் என்பதை அறிய

வேண்டும். வாழ்க்கையின் எந்த சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையிலும் நீதி முதலாவது வரவேண்டும். அதன் பிறகு தயாள குணமும் தயையும் உள்ளவராக முடிந்த அளவு இருக்கலாம்.

"ஆண்டவரே, நானோ?"

ஆவிக்குரிய காரியங்களில் கொள்கையெல்லாம் அதேதான். வாத்தியக்கருவியில் ஒருசிறு பிளவு இசையையே கெடுத்துவிடும். தேவன் ராஜ்யத்திற்கு ஒரு விசேஷித்த வகுப்பாரை தேடிக் கொண்டிருக்கிறார். முற்றிலுமாக அவருக்கு விசுவாசமாயிருக்கிறவர்களை, அவரது வசனத்திற்கு உண்மையாயிருக்கிறவர்களை, பெரிய காரியங்களில் உண்மையாயிருக்கிறவர்களை மாத்திரமல்ல சிறிய காரியங்களிலும் உண்மையாயிருக்கிறவர்களை அதாவது சிந்தனை, சொல் மற்றும் செயல்களில் உண்மையாயிருக்கிறவர்களை அவர் விரும்புகிறார். இப்படியாக உண்மையுள்ளவர்கள், இவைகள் சம்பந்தமான அனைத்திலும் எச்சரிக்கையை அப்பியாசப்படுத்துபவர்கள் ராஜ்யத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாகவும் தயார்படுத்திக் கொள்கிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். சிறிய காரியங்களில் அக்கறையின்றியும் கவனமின்றியும் இருப்பவர்கள் முழுமையாக உண்மையுள்ளவர்களுக்கு கர்த்தர் வைத்துள்ள மகா கனத்திற்கு தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். அவர் நம்மை மிகவும் நெருக்கமாக, ஆனால் அன்புடன் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார். நாம் ஜெயம் கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறார். அதற்கு தேவையான போதனையையும் வழிகாட்டுதலையும் நமக்குத் தருகிறார். சிறிய காரியங்களில் நாம் கவனத்தை அப்பியாசப்படுத்தும் போது நாம் நமது குணலட்சணத்தில் சரியான விதத்தில் அபிவிருத்தி செய்கிறோம். இதை செய்ய தவறினோமானால், முக்கிய காரியங்கள் நம்பி ஒப்படைக்கப்பட தகுதியுள்ளவர்களாக ஆகவே முடியாது. இந்த கேள்வியை நம்மை நாமே கேட்டுக் கொள்வோம். நாட்கள் போகப்போக நான் எப்படிப்பட்ட குணலட்சணத்தை அபிவிருத்தி செய்துவருகிறேன்?.

ஆனால் தவறு செய்கிற ஒரு கிறிஸ்தவன், அவனது தவறைக் காணும்போது, அதற்கு முடிந்த பிராயச்சித்தத்தை செய்யும்போது, அவனது அனுபவம் நன்மை பயக்கக்கூடியதாகக் காண்பான். ஒருவேளை மீதமுள்ள அவனது வாழ்க்கை முழுவதும் அது பிரயோஜனமாக இருக்கக் காண்பான். தனக்குத்தானே தண்டனையை அமல்படுத்தும் போது அதிக ஜாக்கிரதையை கற்றுக் கொள்வான். பொறுப்பும் கவனமும் மிகவும் அவசியம். அது நமது ஒவ்வொரு விவகாரத்திலும் நமது நேரத்தை, நமது திறமையை, நமது பணம் முதலானவற்றை பயன்படுத்தும்போதும் நாம் அதைப் பார்க்க வேண்டும். இவைகளில் நாம் பெற்றிருக்கிறவைகள் எல்லாம் கர்த்தரிடத்திலிருந்து வருகிறது. அவை எல்லாம் அவருக்கு உரியவைகள். இந்த சந்தர்ப்பங்களை எப்படி பயன்படுத்துவது, அதை பயன்படுத்துவதில் மனச்சாட்சியின் படியும், நமக்கு பயன்படுத்த வேண்டும், மீதியை எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை ஜாக்கிரதையாக கவனிக்க வேண்டும். இவைகளில் நமது பாதை, மகிமையான ஒரு இடத்திற்கு நாம் தகுதியுள்ளவர்களா, இல்லையா என்பதை கர்த்தருக்குக் காண்பிக்கும்.

நமக்கு ஆண்டவர் செய்யும்படி நமக்கு ஒப்புவித்த அனைத்து திறமைகளையும், அவை பெரியதாயிருந்தாலும் சிறியவையாயிருந்தாலும், சரியானபடி உபயோகிக்கிறோமா அல்லது தகாதவிதமாய் உபயோகிக்கிறோமோ என்பது, நமது உக்கிராணத்துவத்தைப் பற்றி அவரது சித்தத்தை அறியவும் அதன்படி செய்யவும் நாம் எந்த அளவுக்கு எச்சரிக்கையாக இருக்கிறோம் என்பதை மெய்ப்பிக்கும். கர்த்தர் உண்மையுள்ளவர்களுக்கு சீக்கிரத்தில் கொடுக்கும்படி தீர்மானித்திருக்கிற காரியங்கள், டாலரையும் வெள்ளி நாணயத்தைக் காட்டிலும் மேலானவை. காரியங்களின் மகா பொறுப்பு அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும். உண்மையுள்ள வர்களாக இல்லாதிருப்பவர்கள், நேரத்தையும், வெள்ளி நாணயத்தையும், டாலர் முதலானவைகளையும் தன்னுடையதாக நினைத்து அவ்விதமாக பயன்படுத்தியவர்கள் கர்த்தர் தேடிக் கொண்டிருக்கிற வகுப்பாராக இருக்கமாட்டார்கள். நாம் செய்திருக்கிற பலியின் உடன்படிக்கையின்படி நம்மை அவர் பார்க்கிறார். (சங். 50:5) நாம் பத்து இலட்சம் டாலரை பெற்றிருந்தால், அது அவரது பார்வைக்கு ஒரு சிறிய காரியமாகும். நாம் இந்த வாழ்க்கையில் பொருட்களை எப்படி பயன்படுத்துகிறோம் என்பது கர்த்தருக்கு நமது விசுவாசத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. மேலும் மேசியாவின் ஆயிர வருட யுகத்தில் தெய்வீக வல்லமையை பூமியின் வம்சத்தாரை ஆசீர்வதிப்பதற்கு எப்படி பயன்படுத்துவோம் என்பதையும் மெய்ப்பிக்கிறது.

நமது ஊழியத்திற்கான மகா சந்தர்ப்பங்கள் ஒப்பிடுகையில் முக்கியமில்லாததாக இருக்கிறது.ஆனால் நாம் செய்ய முடிந்த சிறு ஊழியத்திற்காக நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். கர்த்தரை நேசிக்கிறவர்களுக்கு அவர் வைத்திருக்கிறவைகளை ஒப்பிடும்போது நாம் செய்கிற ஊழியம் ஒன்றுமில்லை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அவர்களது கர்த்தரோடு அவர்கள் ஆயிரமாண்டு ஆளுகை செய்ய வேண்டும். வரவேண்டிய யுகம் தொடரும். அதில் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் அவர் நம்மிடத்தில் வைத்த தயவினாலே, தம்முடைய கிருபையின் மகா மேன்மையான ஐசுவரியத்தை விளங்கச் செய்வார். (எபேசியர் 2:7) வெளிச்சத்திலுள்ள பரிசுத்தவான்கள் சுதந்தரிக்கப்போகிறவைகளினிமித்தம், நாம் அன்பு, நீதி, பெருந்தன்மை போன்றவைகளை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புவதில் ஆச்சரியம் ஏதும் இருக்கிறதா? தற்கால வாழ்க்கையில் சிறிய காரியங்களில் கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வதில் நமது சந்தர்ப்பத்தை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்தான் நாம் சிறுமந்தையில் அங்கமாயிருப்பது சார்ந்திருக்கிறது.